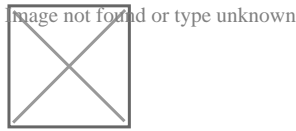

Η διάκριση μεταξύ αληθούς και ψευδούς πνευματικής εμπειρίας και οι σύγχρονες αιρετικές προκλήσεις (Αρχιμ. Θεόφιλος Λεμοντζής, Δρ. Θεολογίας)

[/ Πεμπτούσια](#)

Ο σοφός Σολομών, στο βιβλίο των Παροιμιών επισημαίνει ότι «*ἔστιν ὁδός, ἣ δοκεῖ παρὰ ἀνθρώποις ὀρθὴ εἶναι, τὰ δὲ τελευταῖα αὐτῆς ἔρχεται εἰς πυθμένα ᾄδου*» (Παροιμ. 14,12), δηλαδή, υπάρχει ένας δρόμος που δίνει την εντύπωση στους ανθρώπους, ότι είναι σωστός, στην πραγματικότητα όμως οδηγεί στην απώλεια. Τα λόγια αυτά ισχύουν απόλυτα για τις αιρετικές ομάδες και τους αρχηγούς τους, τους διάφορους ψευδοπροφήτες, των οποίων τα συνθήματα αν και, ορισμένες φορές, δίνουν την εντύπωση ότι είναι σωστά όμως οδηγούν στην καταστροφή.

Δυστυχώς, οι ψευδοπροφήτες και ψευδομεσσίες βρίσκονται παντού, τώρα και πάντοτε, από την ίδρυση της Εκκλησίας έως σήμερα. Πέρα από τη λύση όλων των

προβλημάτων, υπόσχονται την μοναδική ερμηνεία της Βίβλου, την αποκάλυψη του εσώτερου νοήματός της το οποία τάχα τους το αποκάλυψε ο Θεός. Όντας πλανεμένοι προσπαθούν να παρασύρουν στην πλάνη τους πιστούς. Ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός είχε αποκαλύψει ότι πολλοί ψευδοπροφήτες, οι οποίοι θα καπηλεύονται το όνομα της αλήθειας, θα εμφανιστούν για να πλανήσουν τους πιστούς της Εκκλησίας: *«ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφήται καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς»*(Ματθ.24, 24). Αντιμέτωποι οι πιστοί, με αυτή τη διαχρονική απειλή, ο ευαγγελιστής Ιωάννης μάς συμβουλεύει: *«Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν, ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον»*(Α΄Ιωάν. 4,1).

Ο απ. Παύλος επισημαίνει ότι *«αὐτὸς ὁ σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός»* (Β΄ Κορ. 11,14) και ως εκ τούτου η ορθόδοξη πνευματικότητα τονίζει την αναγκαιότητα της διακρίσεως των πνευμάτων. Θα επιχειρήσουμε λοιπόν να δείξουμε βασικά κριτήρια τα οποία πρέπει να έχουμε υπόψιν για να διακρίνουμε την αληθὴ από την ψευδὴ πνευματικὴ εμπειρία. Οδηγός μας οφείλει να εἶναι ο αιώνιος λόγος του Θεού και η αστείρευτη πνευματικὴ παράδοση των Πατέρων της Εκκλησίας μας οι οποίοι, αντιμετωπίζοντας ὅμοιες αιρετικές προκλήσεις, προσπάθησαν να διαφυλάξουν το ποίμνιο τους από το ψεύδος.

Καταρχάς, η ἀποψη των διαφόρων αιρετικῶν ὅτι ακολουθοῦν πιστά την Αγία Γραφή στερεῖται σοβαρῶν ερεισμάτων και αυτό διότι η ιδέα της πλάνης κατά την ερμηνεία των ιερῶν Γραφῶν, βασική στην Ορθόδοξη ασκητικὴ διδασκαλία εἶναι παντελῶς ἀπούσα στις διάφορες αιρετικὲς ομάδες ὅπως στις προτεσταντικὲς ὅπου ο κάθε πιστός μπορεί να ερμηνεύει την Αγία Γραφή κατά το δοκοῦν, εκλαμβάνοντας αυτήν τη ερμηνεία ως το προσωπικό μήνυμα του Αγίου Πνεύματος προς τον πιστό! Μάλιστα ο πεντηκοστιανός Λούης Φέγγος, θεωρούσε τη δική του ερμηνεία ἐπὶ των ιερῶν γραφῶν ως ἀξιοπιστότερη και μεγαλύτερη ἀπὸ την αυθεντία της Εκκλησίας! Ὅμως οι διάφορες αιρετικὲς ομάδες ἀγνοοῦν τη βασική ἀρχή της Ορθόδοξης πνευματικότητος ὅτι πολλές φορές *«δαίμονες καθοδηγοῦν τους ἀρχάριους στην ερμηνεία των θείων Γραφῶν... παραπλανῶντας τους βαθμιαία ὥστε να μπορέσουν να τους οδηγήσουν στην αἵρεση και τη βλασφημία»*, ὅπως μας διδάσκει ο Ἅγιος Ιωάννης της Κλίμακος. Εντελῶς ἀνυποψίαστοι οι οπαδοί τους ακολουθοῦν πιστά τόσο τις αυθαίρετες βιβλικὲς ερμηνείες των ἀρχηγῶν τους ὅσο και τους δικούς τους λογισμούς. Τοποθετοῦν τον εαυτό τους στον θρόνο των Αποστόλων και ερμηνεύουν αυθαίρετα το λόγο που μας ἔδωσε ο Κύριος. Εἶναι ἀνώφελο να αναφερθούμε διεξοδικά στην πρακτικὴ των μαρτύρων του Ιεχωβά οι οποίοι ὄχι μόνο ερμηνεύουν το αἰσιογραφικό κείμενο αυθαίρετα ἀλλά και προχώρησαν σε φανερὴ παραποίηση του πρωτοτύπου κειμένου

όπου μεταξύ των άλλων αντικατέστησαν τη λέξη «Θεός» με την αγιογραφικώς αμάρτυρη λέξη «Ιεχωβάς», αλλά και τη λέξη «Σταυρός» με τη λέξη «πάσσαλος» και «ξύλο βασανισμού», διότι αρνούνται το σημείο του Ζωοποιού Σταυρού. Επιδεικνύουν την παραποιημένη και δολίως παραχαραγμένη Αγία Γραφή ενώπιον χριστιανών οι οποίοι, μερικές φορές, αν δεν έχουν κάποια στοιχειώδη θρησκευτική κατάρτιση πέφτουν στην πνευματική τους παγίδα.

Μία άλλη μορφή πλάνης και πιο θεαματική από την προηγούμενη προκύπτει όταν ένα πρόσωπο μοχθεί για μια υψηλή πνευματική κατάσταση ή πνευματικά οράματα χωρίς να έχει πρώτα καθαρθεί από τα πάθη με την άσκηση, την προσευχή, τη συμμετοχή στα Ιερά Μυστήρια. Σε αυτό το σημείο υπεισέρχεται η έπαρση και η υπερηφάνεια καθώς κοινό γνώρισμα σχεδόν όλων των αιρεσιάρχων είναι ότι αυτοτιτλοφορούνται ως «φορείς θείας αποκαλύψεως» και μάλιστα το διατυμπανίζουν. Έτσι οι μάρτυρες του Ιεχωβά ισχυρίζονται ότι ο ιδρυτής της αίρεσης, ο Κάρολος Ρώσσελ το 1878, μετά από έναν έκτακτο «φωτισμό» φανέρωσε στον κόσμο την αλήθεια και ότι γνώριζε το χρόνο της δευτέρας παρουσίας του Κυρίου! Επίσης, ο Στυλιανός Γιαννετάκης ισχυριζόταν ότι «κατ' αποκάλυψιν Θεού» ίδρυσε το 1959 την Χριστιανική οργάνωση ειρήνης (Χ.Ο.Ε.) για να διδάξει την αλήθεια. Ο Josef Smith των αίρεσης των Μορμόνων υποστήριζε ότι ενώ προσευχόταν το 1820 σ' ένα δάσος, του εμφανίστηκε ο Θεός Πατέρας και ο Θεός Υιός και του ανακοίνωσαν ότι είναι ο εκλεκτός τους και ότι θα αναλάμβανε την ανασυγκρότηση της αληθινής χριστιανικής Εκκλησίας. Ο Τζιμ Τζόουνς, ιδρυτής της χριστιανικής αίρεσης ο «Ναός του Λαού», ενώ ξεκίνησε ως χαρισματικός θρησκευτικός ηγέτης και πολιτικός ακτιβιστής, έφτασε ψυχοπαθολογικά να πιστεύει ότι ήταν μετενσάρκωση, μεταξύ άλλων, του Ιησού, του Λένιν και του Βούδα.

(Συνεχίζεται)